

Vlaams
Parlement

vergadering **C294**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 25 juni 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over fietspunten – 2307 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over screeningen door de VDAB – 2507 (2014-2015)	5
VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de individuele beslissingen lokale diensteneconomie en maatwerk – 2510 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de overgangsmaatregel voor maatwerkbedrijven – 2541 (2014-2015)	7
VRAAG OM UITLEG van Bart Van Malderen aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over onbehoorlijk bestuur inzake de financiering en continuïteit van zogenaamde klaverbladen voor preventieve gezinsondersteuning – 2638 (2014-2015)	14

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over fietspunten – 2307 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp.a): Minister, vorige week werd deze vraag om uitleg al gesteld in de commissie Mobiliteit. Ik moet eerlijk zeggen dat ze daar meer op haar plaats was dan hier. We hebben vorige week met minister Weyts gediscussieerd over de aankondiging dat een aantal fietspunten gaan verdwijnen. Dat valt puur onder Mobiliteit. Het is ook een federale bevoegdheid. Daar zijn ook al uitspraken gedaan waardoor ik nu bij u beland ben inzake de tewerkstelling.

U hebt altijd inspanningen gedaan om de fietspunten te bemannen en bevrouwen. Er is een goede samenwerking geweest met alle partijen. Dat heeft zijn nut bewezen. De fietspunten zorgen ervoor dat mensen meer met de fiets naar de trein gaan, de stations zijn properder, er worden meer blue bikes verhuurd, maar het allerbelangrijkste is dat daar kansengroepen aan het werk gezet worden. Het is een win-winsituatie voor alle partijen.

Nu gaat een aantal punten sluiten, en uw collega heeft nog geen alternatief kunnen bespreken met federaal minister van Mobiliteit Galant. Het ziet ernaar uit dat het een stille dood gaat sterven. Dat betekent dat de tewerkstelling in het gedrang komt.

Het zou van enige correctheid getuigen als u betrokken was geweest bij de hervorming van de fietspunten. Dat is dan ook mijn eerste vraag: werd u betrokken bij de gesprekken van de NMBS om vijftien fietspunten af te schaffen? Zo ja, kunt u een verslag geven van deze gesprekken? Zo neen, is er een gesprek gepland met de NMBS? Bent u op de hoogte welke fietspunten worden afgeschaft, en welke tewerkstelling zal verdwijnen? Wat is de impact van deze beslissing op de tewerkstelling? Bent u bereid om mee te zoeken naar alternatieven zodat de tewerkstelling in het beleidsdomein Sociale Economie behouden kan blijven?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, zoals u zegt, heeft mevrouw Brouwers deze vraag al gesteld in de commissie Mobiliteit. U sloot daarbij aan.

De NMBS en haar beslissingen vallen onder minister Galant. Ik was totaal niet betrokken bij de gesprekken of de beslissing over de fietspunten door de NMBS. Dit behoort niet tot mijn bevoegdheid. Ik heb uit het commissieverslag van 18 juni begrepen dat minister Weyts heeft gezegd dat hij bij een eerstvolgend overleg met minister Galant deze zaak zal aankaarten.

Ik vind het nobel van u dat u zegt dat u vindt dat ik betrokken moet worden bij dergelijke zaken, maar als ik bij elk dossier waarin doelgroepwerknemers worden tewerkgesteld, moet worden betrokken, dan heb ik geen tijd meer om naar het parlement te komen. Dat is dan ook niet goed want dan kunt u geen vragen meer stellen.

Stricto sensu worden er geen fietspunten afgeschaft maar wordt de toekenning van de opdracht door de NMBS en de daarbij horende vergoeding van de NMBS stopgezet. Dat kan natuurlijk resulteren in de afschaffing van sommige punten.

Daar ga ik niet onnozel over doen. We moeten eigenlijk een onderscheid maken tussen A-, B- en C-stations. Daar kom ik nog op terug. Als minister bevoegd voor de sociale economie heb ik enkel zicht op het aantal doelgroepwerknemers binnen de tewerkstelling in fietspunten.

Op dit moment zijn er 41 fietspunten actief binnen het Vlaamse Gewest, waarvan 17 fietspunten ook doelgroepwerknemers inschakelen in het kader van de lokale diensteneconomie (LDE). In totaal worden 81,35 vte doelgroepwerknemers tewerkgesteld binnen deze LDE-ondernemingen. Voor de A-stations wijzigt er niets. Daar gaat het om 36 doelgroepmedewerkers.

Binnen de B-stations, waar een lager dienstenniveau gevraagd wordt door de NMBS, gaat het om 25,8 doelgroepwerknemers die vanuit mijn bevoegdheid Sociale Economie betaald en gesubsidieerd worden. Binnen de C-stations, waar geen prestaties meer gevraagd zouden worden, gaat het om 19,55 doelgroepwerknemers.

Ik zal er echter voor zorgen – zoals ik bewezen heb in het verleden – dat de impact op de doelgroepwerknemers ongewijzigd blijft. Als dit plan van de NMBS doorgaat – ik hoop van niet, maar ik vrees van wel –, kan minister Weyts minister Galant misschien nog overtuigen om een andere beslissing te nemen. Of ik zal ervoor zorgen dat deze mensen geheroriënteerd worden zodat geen enkele job verloren gaat.

De heer Rob Beenders (sp-a): Vooral dat laatste is een belangrijk punt. Het is goed dat er wordt gestreden voor die plaatsen. Het zou nog veel sterker zijn als u mee op tafel kon kloppen om ervoor te zorgen dat de fietspunten blijven bestaan. Ik begrijp dat u niet betrokken kunt zijn bij elke hervorming in uw beleidsdomein. Maar een fietspunt heeft echt wel een openbaar belang, veel sterker dan veel mensen denken. Er komt zoveel meer bij kijken dan alleen die tewerkstelling. We moeten er dan ook alles aan doen om ze te behouden. Desnoods moeten we met een voorstel komen, met een ander scenario, bijvoorbeeld om de fietspunten helemaal Vlaams te maken, om ze anders te organiseren. *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

Neen, zo ver wil ik niet gaan. Mobiliteit zit volledig bij minister Weyts, Sociale Economie zit bij u. Het enige wat u vandaag tegenhoudt, is het element van de NMBS. We zijn toch creatief genoeg om aan de stations een nieuw systeem te implementeren waarbij de fietspunten volledig onder de Vlaamse bevoegdheid vallen en we ze volledig kunnen sturen. Dan zouden we de winst die de fietspunten realiseren, onder controle kunnen houden. Elk fietspunt dat verdwijnt, is meer dan een stap achteruit, voor de tewerkstelling maar ook voor de mobiliteit. We streven toch naar duurzame verplaatsing. Er hangt veel aan vast. Ik ben heel gelukkig dat er een heroriëntering gebeurt indien er geen alternatief op tafel komt.

Minister Liesbeth Homans: Net als u denk ik dat het niet aan mij is om nu het nut of 'onnut' van de fietspunten in hun geheel in twijfel te trekken. U hebt aangegeven dat het een bevoegdheid is van minister Galant. Vanuit mijn bevoegdheid Sociale Economie is het vooral belangrijk dat ik de getroffen doelgroepmedewerkers werkzekerheid kan garanderen en dat ik hen heroriënteer naar een andere zinvolle tijdsbesteding.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over screenings door de VDAB – 2507 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Enkele weken geleden heb ik minister Muyters ondervraagd over de screenings. Sinds 1 april gebeuren alle toeleidingen naar maatwerkbedrijven en lokale diensteneconomie (LDE) via een screening bij de VDAB. Heel wat bedrijven laten ons weten dat dit niet helemaal vlot loopt. Minister Muyters gaf toe dat de eerste screenings met startproblemen kampen.

Tijdens de voorbereiding van mijn vraag vernam ik nog het volgende. Indien maatwerkbedrijven en lokalediensteneconomiebedrijven zelf kandidaten ter screening voorstellen, heeft de VDAB drie maanden voor een effectieve toeleiding. Minister Muyters wil dat terugbrengen van drie naar één maand. Maar vandaag stellen we vast dat het toch wel een tijd duurt eer de nieuwe werknemers echt aan de slag kunnen.

Ik heb aan minister Muyters gevraagd of hij deze bedrijven zou afstraffen aan het einde van de rit omdat ze hun contingent waarvoor ze erkend zijn, niet halen.

Minister Muyters antwoordde dat hij dat niet zal doen. Maar u bent bevoegd. Vandaar dat ik die vraag herhaal. Het zou niet correct zijn dat de verantwoordelijkheid voor de opstartproblemen inzake de toeleiding van medewerkers naar maatwerk en lokaledienstenbedrijven bij de bedrijven wordt gelegd. Die liggen eerder bij de toeleiding, die de VDAB verzorgt. Zult u ermee rekening houden dat de bedrijven zelf niet bevoegd zijn, en dat de opstartproblemen niet hun verantwoordelijkheid zijn? Zij mogen op het eind van het jaar niet worden afgestraft wanneer zij de vooropgestelde capaciteit niet halen.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, zoals mevrouw Claes al zei, werden deze vragen ook al aan minister Muyters gesteld. Uw antwoorden stellen me enigszins gerust; het is begrijpelijk dat er wat kinderziekten zijn. De VDAB stelt dat ongeveer zes maand nodig zijn om op kruissnelheid te komen. Er is beloofd dat men hierna mag rekenen op een toeleidingsduur van één maand vanaf de bekendmaking van de vacature. Dat lijkt me een zeer billijke referteperiode. De overgangperiode voor maatwerk duurt drie jaar. Die periode heet niet voor niets 'overgangperiode'. Ik ga er dan ook van uit dat men in die periode de bedrijven de kinderziekten niet zal aanrekenen.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, collega's, uw bezorgdheid is terecht, Ik weet dat de vraag ook aan minister Muyters is gesteld. Misschien is het goed te zeggen dat de VDAB volledig onder zijn bevoegdheid valt. Dat neemt niet weg dat we ermee te maken hebben als het gaat over induceringsinstrumenten voor de sociale economie. Ben ik op de hoogte van de problemen? Ja. Er is regelmatig overleg tussen de VDAB, de koepels, de administratie en mijn kabinet om de stand van zaken, knelpunten en oplossingen te bespreken. Dat is echt nodig. Op basis van de informatie die ik heb ontvangen en die u ook van minister Muyters – wellicht in de commissie – hebt ontvangen, heb ik er vertrouwen in dat dit een tijdelijk probleem is. Ik ben erg optimistisch. Het is eigen aan de opstart van een nieuwe methodiek, en de VDAB zal alles in het werk stellen om dit op zeer korte termijn op te lossen.

Minister Muylers heeft in zijn antwoord gezegd dat de doelstelling moet zijn om een toeleidingsduur van één maand te realiseren. U hebt in uw repliek op zijn antwoord ook gezegd dat deze termijn u redelijk lijkt. Ik onderschrijf echter ook wat minister Muylers in zijn antwoord nog meer heeft gezegd, namelijk dat er een samenwerking van twee kanten moet komen. De VDAB moet haar verantwoordelijkheid nemen, maar ook de maatwerkbedrijven moeten dat doen, en dan heb ik het over wat ze in hun vacatures nu precies vragen. De signaleert bijvoorbeeld een mismatch in vraag en aanbod: heel wat vacatures staan op het niveau van het reguliere circuit, en niet op het niveau van de sociale economie. Het beroepsprofiel is dikwijls niet realistisch. In de sociale economie komen laaggeschoolden terecht, dat is gewoon zo. En het is goed dat we ze via de sociale economie aan een job willen helpen. Iedereen is het daar allicht over eens.

Maar sommige maatwerkbedrijven vragen zware competenties, of bijvoorbeeld een diploma op bachelorniveau. Of men vraagt dat men een rijbewijs of een auto bezit, wat voor bepaalde doelgroepmedewerkers niet altijd het geval is. Ik ontken niet dat er zich bij de VDAB een probleem voordoet. Maar ook de maatwerkbedrijven hebben een verantwoordelijkheid. Ze moeten bij het opstellen van vacatures toch iets meer rekening houden met het profiel van de mensen die in de sociale economie moeten terechtkomen. De VDAB meldt dat men sommige kandidaten te zwak vindt en dat daarom extra selectieproeven moeten worden georganiseerd. Erg vind ik dat niet, want een bijscholing of een extra proef kan altijd in het voordeel van de betrokkenen zijn, dus dat is niet per se erg. Mevrouw Claes, ik blijf dit uiteraard zeer goed opvolgen, samen met mijn collega, minister Muylers. Ik zal binnenkort een overleg plannen tussen de kabinetten, het Departement Werk en Sociale Economie, de VDAB en de koepels om dit vacatureprobleem te bespreken op basis van reële voorbeelden.

Uw laatste vraag betreft een zorg die iedereen koestert. Het kan echt niet dat maatwerkbedrijven worden afgestraft als zij hun capaciteit niet halen wegens zaken die zich buiten hun eigen wil voordoen. Ik zal geen enkel maatwerkbedrijf zeggen dat het minder doelgroepmedewerkers krijgt omdat er een mismatch is tussen de VDAB en het bedrijf. Ik ga er wel van uit dat deze problemen snel van de baan zijn. Als de problemen niet van tijdelijke aard blijken te zijn, zal ik mijn verantwoordelijkheid nemen en op tafel kloppen om die zo snel mogelijk op te lossen.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, ik ben over de hele lijn tevreden met uw antwoord. We worden geconfronteerd met opstartproblemen. Het is belangrijk dat u samen met de minister bevoegd voor de VDAB en de koepels – volgens minister Muylers worden de koepels daarbij betrokken – het probleem bespreekt. Het probleem van de vacatures kunt u daar aankaarten. Nog het meest tevreden was ik over uw woorden dat de bedrijven niet zullen worden afgestraft op het einde van de rit. Minister Muylers had daarover uitspraken gedaan. Hij mag dat, maar u bent verantwoordelijk. Vandaar dus mijn vraag.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Rob Beenders aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de individuele beslissingen lokale diensteneconomie en maatwerk

– 2510 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Sonja Claes aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de overgangsmaatregel voor maatwerkbedrijven

– 2541 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp-a): Voorzitter, minister, collega's, de vraag handelt over het decreet over de lokale diensteneconomie en het maatwerk. Uiteraard staan we volledig achter dat decreet, want het is een goed decreet. De omzetting ervan is de afgelopen maanden door uw administratie in bilaterale gesprekken en veel communicatie met de sector intensief begeleid. Twee maanden na de implementatie heerst er nogal wat ongerustheid in de sector. Nogal wat ondernemingen weten niet of al hun personeel gesubsidieerd zal blijven. Een officiële communicatie daarover is nog niet gebeurd.

Over de maatwerkbedrijven hebt u al enkele uitspraken gedaan, onder meer in antwoorden op vragen van volksvertegenwoordigers. Daarin stelde u dat er een aantal problemen zijn die u kent, en dat u er alles aan zult doen om die problemen op te lossen. Op zich is dat een goede zaak, want zo kan de overgangsfase zo vlekkeloos mogelijk verlopen. Officieel zijn er nog geen beslissingen genomen, wat verklaart waarom nogal wat ondernemingen ongerust zijn. Ze weten niet zeker of er oplossingen zullen komen. We staan kort voor de zomervakantie. Veel maatwerkbedrijven en lokale diensten worden almaar ongeruster. Ze sturen signalen uit dat ze geen antwoorden op hun vragen krijgen. Vandaar deze vraag.

Er heerst onduidelijkheid. Hebben de lokale diensten de officiële beslissingen wel of niet ontvangen? Zo niet, waarom is dat zo en wanneer zou dat dan wel gebeuren? Hetzelfde geldt voor de maatwerkbedrijven. Hebben ze de officiële beslissingen wel of niet ontvangen? Zo niet, wanneer zou dat dan wel gebeuren?

Hebt u een oplossing uitgewerkt voor het probleem van de referteperiodes bij enkele maatwerkbedrijven? Zo ja, wanneer wordt die oplossing gecommuniceerd aan de betrokken ondernemingen? Kunnen de maatwerkbedrijven waar er geen problemen zijn, vooral met de referteperiodes indicatieve cijfers, het contingent en de subsidie-enveloppe van begin maart ook effectief als definitief beschouwen? Of kan het zijn, omdat er nu een vertraging is, dat er een andere periode zal worden gebruikt voor de berekeningen waardoor die indicatieve cijfers niet meer als definitief kunnen worden beschouwd? Kunnen die cijfers dan eventueel nog veranderen?

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Mijn vraag om uitleg is gelijkaardig. De vorige vraag ging over de indicering en de opstartproblemen die daarmee gepaard gaan. Uiteindelijk is dit een gelijkaardige vraag. De maatwerkbedrijven hebben een indicatie gekregen van hun betoelaging op basis van de referteperiode 2013. Een aantal bedrijven hebben aangegeven dat ze op dat ogenblik met een hoge tijdelijke werkloosheid zaten. De heer De Meyer heeft daarover een eerste

actuele vraag gesteld. Er is dan een tweede actuele vraag gesteld. Daarbij hebt u aangegeven dat u rekening zou houden met die uitzonderlijke situaties. Op dat ogenblik hebben de bedrijven kunnen aangegeven of ze inderdaad in een uitzonderlijke situatie zaten. Een aantal bedrijven hebben gereageerd dat ze argumenten hebben waarom ze zich niet akkoord kunnen verklaren met die referentieperiode 2013.

Dan is het stil geworden. Er is geen communicatie meer geweest met de bedrijven. Dat heeft voor ongerustheid gezorgd. Uiteindelijk is het voor bedrijven toch belangrijk dat ze een goede bedrijfsvoering kunnen doen en dat ze weten op welke basis ze volgende tewerkstellingen kunnen doen. Want als ze de mensen die ze vandaag tewerkstellen niet erkend krijgen, ontstaat er in 2015 natuurlijk een gigantisch probleem. Daarom dringt men erop aan om een daarover beslissing te nemen, zodat men echt weet waar men als bedrijf aan toe is. Ik denk dat dat essentieel is voor een goede bedrijfsvoering.

Minister, hoeveel bedrijven hebben aangegeven dat ze niet akkoord gaan met indicering en dat ze een aparte regeling willen? Ik heb vernomen dat het er een twintigtal zijn. Klopt dat? Is er een analyse gebeurd van deze bedrijven? Kunt u hen volgen in hun vraag? Wat zijn voor u de criteria om te spreken van een atypische situatie in die periode van 2013, maar ook in 2015? Hoever staat u met het uittekenen van die regeling? Hoe zal die eruitzien? Wanneer wordt er gecommuniceerd naar de bedrijven zodat zij duidelijkheid krijgen, zeker in het licht van het opstellen van hun begroting 2015? Het wordt nu toch wel echt essentieel.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Voorzitter, minister, het systeem van de enveloppefinanciering werd tijdens de vorige legislatuur vastgesteld, namelijk een gemiddelde van de laatste acht afgerekende kwartalen voor maatwerk van start ging. Er zijn inderdaad een aantal bedrijven die tijdens een deel van of tijdens de acht volledige kwartalen een atypische periode kennen, bijvoorbeeld een hoge economische werkloosheid, waardoor het enveloppebedrag niet representatief is voor de volledige huidige tewerkstelling.

Minister, zijn er ook bedrijven die extra tewerkstelling indienen als atypisch?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Collega's, ik heb geprobeerd een gestructureerd antwoord te formuleren op de vele vragen van de twee vraagstellers.

Ik begin met LDE, waarover enkel de heer Beenders concreet een vraag heeft gesteld. U vroeg of de LDE-bedrijven reeds een individuele beslissing hebben ontvangen. Ik heb er bewust voor gekozen om nog geen individuele beslissing, dus een vastgelegde enveloppe, te verzenden naar de bewuste LDE-ondernemingen. Deze beslissing betekent de definitieve vastlegging van het contingent en van de subsidie-enveloppe tijdens de overgangperiode. Verschillende LDE-ondernemingen moeten echter nog een aantal achterstallige fiches en prestatiestaten indienen. De beslissing nu vastleggen, wil dus zeggen dat men een deel van de subsidies zou kunnen mislopen. Ik neem aan dat we de mening delen dat dat absoluut niet de bedoeling kan zijn. Ik heb ze de kans gegeven de achterstallige fiches en prestatiestaten alsnog in te dienen. Dat is nu gebeurd. Op basis daarvan zullen we de beslissing overmaken. Ik dacht dat het niet koosjer was om, voordat we al die achterstallige documenten hadden – en het gaat over 2014 – daarover al een beslissing te nemen en dat sommige LDE-ondernemingen dan eigenlijk financieel negatieve implicaties zouden ondervinden. Ik denk dat niemand hier aanwezig dat een goede zaak zou vinden. Ook ik niet.

Ik kan u wel meedelen dat mijn administratie ondertussen alle achterstallige fiches en ook alle prestatiestaten heeft ontvangen. Ze zijn nu bezig om de gegevens voor de beslissingen te herrekenen. Het is mijn bedoeling om die beslissingen zo snel mogelijk aan de betrokken organisaties te bezorgen. Sta me toe om hierop geen timing vast te pinnen. 'Zo snel mogelijk' wil echt wel zeggen 'zo snel mogelijk'. Maar stel dat de administratie zegt dat voor een bepaalde LDE-onderneming toch nog één achterstallige prestatiestaat ontbreekt, dan wil ik het niet op mijn geweten hebben dat ze, door het feit dat ze net iets te laat zijn met het indienen van een document, dat middel zouden verliezen. We moeten de administratie de tijd geven om de volledigheid van het dossier te checken, zodat geen enkele onderneming minder middelen krijgt.

Ondertussen gebeurt er echter wel een maandelijkse voorafbetaling naar de desbetreffende LDE-onderneming op de vergoeding van het inschakelingstraject.

Mijnheer Beenders, mevrouw Claes en mevrouw Vermeulen, u hebt verschillende vragen gesteld over maatwerk. Mevrouw Claes, u hebt zelf aangegeven dat dit al verschillende keren aan bod is gekomen tijdens actuele vragen in de plenaire vergadering. Het gaat over de atypische referteperiode. U weet wat de referteperiode is, namelijk de laatste twee compleet afgerekende jaren. Er is natuurlijk wel een verschil tussen de voormalige sociale werkplaatsen, waarbij het over de jaren 2013 en 2014 gaat, en de voormalige beschutte werkplaatsen, waarbij het gaat over het laatste kwartaal 2012 tot en met het derde kwartaal van 2014. Er zit wel een beetje verschil op. Dat is een detail, maar ik dacht toch dat het goed was om het verschil even mee te geven.

Mevrouw Claes, hoeveel bedrijven vroegen een dergelijke aparte regeling aan? In uw vraagstelling had u het zelf over een 20-tal. Ik moet u helaas teleurstellen, want het zijn er meer. Ik zal u de concrete opsplitsing van de cijfers geven. Van de 53 voormalige beschutte werkplaatsen hebben er 27 zich beroepen op de atypische referteperiode. Voor de 92 voormalige sociale werkplaatsen zijn het 26 dossiers. In totaal hebben 53 werkplaatsen van de 145 een dossier ingediend. Als u het mij vraagt, is dat redelijk veel.

Mevrouw Claes, u vroeg wat de analyse voor deze bedrijven zegt en of ik hen nog kan volgen in hun vraag. Wat zijn voor mij de criteria om te kunnen spreken van een atypische hoge werkloosheid in die periode? Ik zou eigenlijk liever spreken over een atypische referteperiode, want het gaat natuurlijk veel breder dan enkel en alleen hoge werkloosheid.

U kunt zich niet voorstellen welke redenen sommige bedrijven hebben aangehaald om als atypisch te kunnen worden beschouwd. Mevrouw Vermeulen heeft dat ook al gesteld.

Grosso modo kunnen we alle dossiers van de atypische referteperiode indelen in een drietal categorieën. Een eerste categorie zijn bedrijven die een atypische referteperiode kunnen aantonen. Een tweede categorie zijn bedrijven die na de referteperiode een groei kenden en het behoud van die tewerkstelling vragen. Een derde categorie zijn bedrijven die naar aanleiding van het aantrekken van de economie een mogelijkheid tot groei hebben aangevraagd, dus eigenlijk een groeipad. Dat wordt natuurlijk allemaal op een hoop gegooid. Er wordt gesproken van een atypische referteperiode, maar je moet natuurlijk wel een onderscheid maken. Alle beslissingen over het maatwerkbedrijf, ook de referteperiode, het vaststellen van de enveloppe enzovoort, zijn ook tijdens de vorige legislatuur goedgekeurd. Wij voeren dat nu uit, met veel plezier trouwens.

De gehanteerde criteria zijn dus niet eenduidig weer te geven. Ik denk dat dat voor iedereen duidelijk is.

Gelet op de budgettaire situatie is het niet mogelijk om iedereen bijkomende middelen te geven, zeker niet de bedrijven die enkel een groeipad vragen. Concreet heeft iedereen de mogelijkheid gekregen om te argumenteren wat er voor hun bedrijf nu eigenlijk specifiek is of 'abnormaal' specifiek is tijdens de referteperiode dat, indien de situatie nu genormaliseerd is, voor financiële problemen zou kunnen zorgen.

Niet alle 53 dossiers zijn even goed onderbouwd. Dat betekent dat niet voor alle dossiers een afwijking zal worden toegekend. Dat verklaart ook waarom het zo moeilijk is alle dossiers op een gelijke manier te behandelen en snelle beslissingen te nemen. Volgens mij moet ik alle dossiers goed onderzoeken. De bedrijven die echt kunnen aantonen dat ze met een atypische referteperiode te maken hebben, mogen niet de dupe worden van allerlei maatwerkbedrijven die hun aanvraag niet hebben onderbouwd. In feite hopen zij gewoon op een bijkomend groeipad. Die mogelijkheid is echter op voorhand duidelijk uitgesloten.

Mijnheer Beenders, het goedgekeurd Maatwerkdecreet is duidelijk over de regeling van het budget tijdens de overgangperiode. Het gaat om individuele beslissingen op basis van de referteperiode die tot 2018 loopt. Daar is al veel over gezegd. Vanwege de gesignaleerde problemen heb ik de individuele beslissingen nog niet geofficialiseerd. Hierdoor kan ik nog afwijkingen toestaan, wat me een goede zaak lijkt.

U hebt me gevraagd van de geldende regelgeving af te wijken. Ik heb uw vraag althans zo geïnterpreteerd. Indien dit een verkeerde interpretatie zou zijn, mag u dat gerust laten weten.

Ik heb al meermaals meegedeeld dat ik bereid ben een oplossing te zoeken. Ik kan echter enkel van de regelgeving afwijken indien daar een goede motivering voor wordt gegeven. Die motivering moet voor iedereen gelijk zijn en ook gelijk worden toegepast. De beslissing moet op een objectieve, neutrale basis worden genomen. Dat is de enige wijze om iedereen op dezelfde objectieve manier te kunnen behandelen.

Op basis van de informatie die de bedrijven hebben aangeleverd, is het onmogelijk met betrekking tot de dossiers een objectieve lijn te trekken die tot een gelijke behandeling zou leiden. Ik heb de verschillende categorieën al overlopen.

Ik geef een concreet dossier als voorbeeld. Ik zal niet in detail treden over het maatwerkbedrijf waarover het gaat. In een dossier dat we hebben ontvangen, staat te lezen dat het bedrijf een heel zware winter heeft gekend en dat de referteperiode om die reden atypisch is. Als dit bedrijf een heel zware winter heeft gekend, neem ik aan dat dit ook voor andere bedrijven geldt. De redenen waarom een beroep op de atypische referteperiode wordt gedaan, is af en toe redelijk subjectief ingevuld. Het lijkt me dan ook beter op de gegevens in de afrekening van het tweede kwartaal van 2015 te wachten. Op basis van die objectieve afrekening kan ik de individuele dossiers beoordelen.

Het blijft mijn intentie het probleem van de atypische dossiers op te lossen. Ik wil dit echter op een objectieve en vooral een onderbouwde wijze doen. Geen enkel maatwerkbedrijf mag zich na verloop van tijd gediscrimineerd voelen. Iedereen moet het erover eens zijn dat de beslissingen op objectieve grondslag zijn genomen. Ik wil dat niemand die beslissingen kan aanvechten.

In afwachting van de objectieve gegevens neem ik natuurlijk flankerende maatregelen om te vermijden dat bedrijven met liquiditeitsproblemen zouden kampen. Ik ben me ervan bewust dat sommige bedrijven echt en objectief met een atypische referteperiode te maken hebben. De actuele vraag die de heer De Meyer tijdens een recente plenaire vergadering hierover heeft gesteld, illustreert dit zeer goed. Die bedrijven mogen niet met betalingsproblemen te kampen krijgen.

Om die reden heb ik een tussentijdse oplossing voor het probleem gezocht. Ik heb ervoor gezorgd dat het Sociaal Investeringsfonds (SIFO) over 1,5 miljoen euro meer kan beschikken om liquiditeitsproblemen op te vangen. Het komt erop neer dat bedrijven een overbruggingskrediet kunnen aanvragen. Indien de aanvraag wordt goedgekeurd, wordt het geld teruggegeven. Het SIFO biedt een goede oplossing. Ik heb in 1,5 miljoen euro voorzien om eventuele tijdelijke liquiditeitsproblemen op te lossen.

Mijnheer Beenders, de subsidie-enveloppe is conform de regelgeving berekend en kan bijgevolg in alle niet-atypische situaties als definitief worden beschouwd. Het is mogelijk dat ik uw vraag subjectief interpreteer – in dat geval mag u me altijd corrigeren –, maar volgens mij zou uw vraag erop gericht kunnen zijn u te informeren over een eventuele verlaging van de enveloppes. Dat zou betekenen dat ik de enveloppes van alle bedrijven zou verlagen om de atypische dossiers op te lossen. Ik kan u hopelijk goed nieuws brengen. De enveloppes kunnen enkel stijgen. Ik zal het geld niet van andere bedrijven afnemen en ik zal geen compensaties bij de andere bedrijven zoeken. Ik zal binnen mijn eigen budget, zoals ik met betrekking tot de sociale economie al veel heb gedaan, andere kredieten zoeken om deze problemen op te lossen.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp·a): Minister, uw antwoord op de laatste vraag is nog aan het bezinken. Die vraag om verduidelijking zat eigenlijk niet in mijn vraag om uitleg verscholen. Uw antwoord maakt het echter enkel duidelijker.

Dat laatste punt is volgens mij het probleem. Er heerst al een tijdje onduidelijkheid in de sector. De actuele vragen die over dit onderwerp zijn gesteld, bewijzen dit. We hebben al eerder geprobeerd aan informatie te geraken. We voelen aan dat de sector niet op de hoogte is van de wijze waarop u de problemen momenteel probeert op te lossen.

Voorzitter, we hebben dit vijf keer geprobeerd en vijf keer is de vraag om uitleg onontvankelijk verklaard. Gelukkig hebben we vandaag toch de discussie kunnen voeren. Ik dank u voor het agenderen van deze vraag om uitleg.

Minister, het is hoog tijd om de ondernemingen te laten weten wat u net hebt verklaard. Ik zou u ook willen vragen om ten aanzien van de sector te communiceren. Indien u dat niet doet, zullen er procedures volgen. Misschien zijn die al aan de gang. Op die manier kunt u dit misschien vermijden, en kunt u de ongerustheid wegnemen. Voor een onderneming is niets zo erg als niet te weten of ze op financieel vlak nog het einde van de maand zal halen.

U voorziet in overgangsmaatregelen, kredieten en flankerende maatregelen. Dat is een goede zaak. Ik zou u echter echt willen vragen de ondernemingen die informatie nog voor de zomervakantie te bezorgen. Er heerst echt ongerustheid. Gezien het grote aantal dossiers dat in verband met afwijkingen op de referentieperiode is ingediend, denk ik niet dat er op zeer korte termijn op individuele basis duidelijkheid zal komen. U moet tijd krijgen om die dossiers na te kijken en om degelijke beslissingen te nemen. De bedrijven die momenteel geen problemen hebben, mogen niet in onzekerheid blijven verkeren. Er moeten tenminste antwoorden komen met betrekking tot de lopende dossiers. Die ondernemingen moeten weten dat ze niet met terugwerkende kracht met financiële tegemoetkomingen zullen worden geconfronteerd. Misschien denken ze daar nu wel aan.

Minister, we zullen dit zeker blijven opvolgen. We steunen u in uw voornemen voor elk probleem een oplossing te vinden. De eerste stap moet een zeer communicatie met de sector zijn. U moet ervoor zorgen dat de ongerustheid verdwijnt. U moet procedures voorkomen die heel de uitvoering van het decreet

zouden bemoeilijken. Daar zou niemand een boodschap aan hebben. Ik hoop dat u hiermee rekening kunt houden.

De voorzitter: Mijnheer Beenders, ik hoop dat u niet de indruk wilt wekken dat ik als voorzitter bewust vragen om uitleg over de atypische referperiode onontvankelijk heb verklaard. *(Opmerkingen van de heer Rob Beenders)*

U hebt het over vijf vragen om uitleg. Dat aantal lijkt me zwaar overdreven. Ik voelde me even persoonlijk aangesproken. *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, ik moet zeggen dat het aantal dossiers me heeft verrast. Op een totaal van 145 bedrijven gaat het om 53 bedrijven. Dit betekent dat 92 bedrijven zich met de vastlegging van de referperiode en met het hieraan verbonden bedrag akkoord hebben verklaard. U hebt net verklaard dat voor die bedrijven alles in orde is. Geldt dit voor die 92 bedrijven? Betekent dit dat ze kunnen uitgaan van het bedrag dat voor de volgende overgangperiode is vastgelegd?

U hebt drie redenen opgesomd waarom bedrijven vinden dat de referperiode niet de oorspronkelijke werking belichaamt. Ik heb altijd begrepen dat tijdelijke werkloosheid een reden was om zich als bedrijf niet akkoord met de referperiode te verklaren. Dat is ook de reden waarom ik hier een vraag om uitleg heb gesteld.

Als we daarvan gaan afwijken en in de beslissingen de deur openzetten naar een verdoken groeipad, dan kan dat toch niet de bedoeling zijn geweest. Dan zouden we al degenen bestraffen die zich wel akkoord verklaard hebben met de referperiode. Dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Minister, ik weet niet of het werkbaar zou zijn dat u die bedrijven afzonderd die echt economische werkloosheid aangeven als reden waarom men niet akkoord gaat met de referperiode, want dat zou het probleem misschien al een beetje verkleinen, als u ook duidelijk stelt wat de redenen kunnen zijn waarom men niet akkoord kan gaan met de referperiode.

Ik heb ook de indruk uit uw antwoord – maar dat moet ik tussen de lijnen lezen – dat het nog wel een poos kan duren vooraleer u individueel duidelijkheid kunt verschaffen voor de bedrijven. Dat is natuurlijk moeilijk als je echt een goede bedrijfsvoering wilt hebben als onderneming. De oplossing van een overbruggingskrediet kost ook geld. Het is goed dat u in een oplossing voorziet maar ik vind het toch wel moeilijk dat men nog een hele poos nodig heeft vooraleer men een antwoord kan krijgen. De heer Beenders zegt het voorzichtig, maar we weten allemaal dat op dit ogenblik twee bedrijven een procedure hebben aangespannen bij de Raad van State en dat er op dit ogenblik bedrijven zijn die overwegen om daarbij aan te sluiten. Het zou goed zijn dat we vooral snel duidelijkheid geven, ook voor de bedrijven die een procedure hebben aangespannen, want procederen is voor mij nooit een goede oplossing. Ik wil aandringen om snel duidelijkheid te verschaffen en de knoop door te hakken over wat wel de goede redenen zijn om een afwijking te geven. U hebt de deur opengezet, maar misschien een beetje te breed.

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Beenders, ik heb al eens gezegd in een debatje tussen ons, in de commissie of in de plenaire vergadering, dat de maatwerkbedrijven allemaal individueel zijn ontvangen door de administratie, ook in aanwezigheid van mijn kabinet, om hun concrete situatie te bespreken.

Ik denk dat hier toch ook mag worden gezegd dat de koepelorganisaties hier ook een verantwoordelijkheid in dragen. Het is hun taak om de juiste informatie aan de desbetreffende maatwerkbedrijven door te geven. Ik denk dat dat correct is en moet, omdat het zaaien van paniek niet altijd goed is. Een koepelorganisatie heeft natuurlijk ook haar eigen taak, en daar ga ik me niet mee moeien. Ze hebben hun autonomie, dat is geen enkel probleem. Maar ik denk dat de koepels hier wel een verantwoordelijkheid in hebben. Ik kan u wel zeggen, mijnheer Beenders, dat we de 53 betrokken bedrijven wel zelf vanuit het kabinet een brief zullen sturen. Binnen dit en een week zullen ze een brief ontvangen met wat de situatie concreet is.

Mevrouw Claes, het aantal, namelijk 53, is inderdaad hoog, ik deel absoluut uw mening. Ik heb ook geprobeerd om aan te geven dat niet alle 53 in aanmerking zullen komen om een beroep te kunnen doen op die atypische referteperiode. Voor de overige bedrijven is alles oké. Dat is al iets. Oef. Er zijn er natuurlijk 53 die zich beroepen op allerlei zaken. In die 53 moet nog wel een serieuze selectie gemaakt worden. Bijvoorbeeld de tijdelijke werkloosheid kan een reden zijn voor een atypische referteperiode, maar als bedrijven zich daarop beroepen en tegelijkertijd ook wel redelijk snel hun contingent weer hebben aangevuld, dan vind ik dat een legitieme reden. Veel van die 53 bedrijven zeggen echter dat ze werden geconfronteerd met een hoge werkloosheid, en twee jaar na datum hebben ze het contingent nog altijd niet aangevuld en beroepen ze zich nog altijd op die hoge werkloosheid, terwijl andere maatwerkbedrijven dat wel heel vlotjes kunnen invullen. Dat is geen objectieve basis om te kunnen oordelen.

Ik ben het wel volledig met u eens, mevrouw Claes, dat we zo snel mogelijk tot duidelijkheid moeten komen. De 1,5 miljoen euro die we via het SIFO geven, is toch flankerend. Het lost niet alles op, maar ik had evengoed niets kunnen doen. Ik denk dat het bepaalde maatwerkbedrijven verhindert om in liquiditeitsproblemen te komen. Ik denk dat dat een goede zaak is.

Het is mijn betrachting om tegen eind oktober ten laatste veel duidelijkheid te geven. Waarom eind oktober? Voor velen lijkt dat misschien veraf. Ik heb u de verschillende situaties geschetst van de 53 bedrijven en welke redenen ze allemaal aanhalen om te zeggen dat ze een atypische referteperiode hebben. Ik wil vooral één objectieve grondslag. Ik wil niet werken met verschillende criteria en verschillende grondslagen. Ik wil dat ieder maatwerkbedrijf over dezelfde kam wordt geschoren, in alle objectiviteit en in alle neutraliteit. Ik denk dat dat nog enig werk vergt, niet alleen van mijn kabinet maar ook van mijn administratie. Dat is de enige grondslag om te kunnen verantwoorden waarom we iemand wel via een atypische referteperiode laten meenemen en een ander bedrijf niet. Ik wil daar heel snel werk van maken, maar ik wil dat vooral ook heel grondig onderbouwd en objectief doen.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp-a): Minister, dank u dat u een brief gaat sturen. Het is heel goed dat de sector die brief krijgt. Mag ik een suggestie doen over de inhoud van de brief: misschien kunt u eraan toevoegen op basis waarvan u 2015 gaat afrekenen zodat de sectoren en de ondernemingen weten op welke manier dat gaat gebeuren. Het zou ook leuk zijn als de commissieleden een kopie zouden krijgen van die brief. Ik denk dat net zoals ikzelf ook een aantal andere collega's geconsulteerd worden door de sector. Dan kunnen we op dezelfde manier de informatie bezorgen en antwoorden. Versta ons niet verkeerd, wat wij willen, is hetzelfde: de sector laten doorgroeien. Ze moeten vooral hun energie steken in hun dagelijkse taken, en niet in ongerustheid. Laat ons die dan samen zo snel mogelijk wegwerken.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes (CD&V): Minister, u hebt gezegd dat u de 53 bedrijven een brief gaat sturen. Ik hoop dat u de 92 bedrijven waar geen probleem is... *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

Neen, minister, ze weten dat niet. Ik denk dat het goed is dat u aan de 92 bedrijven waar er geen probleem is, zegt dat voor hen alles oké is. Van de 53 bedrijven zegt u nu heel duidelijk dat u eind oktober een afrekening wilt doen. De toelichting die u vandaag hebt gegeven, is voor mij heel erg verrijkend geweest. Ik vind het ook een valabele toelichting. Ik heb daarstraks gezegd dat ik heel erg was geschrokken dat het er zo veel zijn. Dat men op die manier een verdoken groeipad wil verkrijgen, vind ik niet correct. Ik denk dat we dezelfde mening delen. Als er een andere situatie is ontstaan in de periode 2013-2015, dan moeten we daar rekening mee houden, en niet met alle andere argumentatie.

Minister, u geeft ook aan dat de koepelorganisaties belangrijk zijn. U zegt dat het niet hun taak is om paniek te zaaien in de sector. Ik deel die mening. Ik denk dat het ook belangrijk is dat de koepelorganisaties de informatie hebben die u vandaag hebt meegedeeld zodat ze mee kunnen zoeken naar oplossingen. Ze zijn een stukje vakbond van de sector maar ze zijn ook belangrijk om mee oplossingen aan te reiken. Ik zou willen vragen dat ze geappelleerd worden aan de oplossingzoekende taak die ze hebben. Ik ga ervan uit dat ze daartoe bereid zijn.

Voorzitter, dank dat we die vraag toch hebben kunnen stellen. Het was niet zo evident om de vraag te stellen, want dat is aan bod geweest in de plenaire vergadering. Ik denk dat je na drie maanden wel een vraag kunt stellen. Het is alleszins heel verhelderend geweest.

De voorzitter: Nogmaals, in deze commissie is de afspraak gemaakt dat, als er minder dan drie vragen zijn in de commissie, die normaal niet samenkomt, tenzij het parlementslid mij persoonlijk contacteert en vraagt om de vraag desalniettemin op korte termijn te agenderen omdat die zeer actueel van aard is. Dat is in dezen niet gebeurd. Gelieve mij alstublieft te contacteren in plaats van in de commissievergadering een dergelijke indruk te wekken. Ik stel voor dat we dat straks verder bespreken in de regeling der werkzaamheden. Mevrouw Claes, ondertussen kunt u mij misschien de mailtrafiek tonen waaruit blijkt dat u mij hebt gecontacteerd met de mededeling dat het een dringende vraag was.

De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Van Malderen aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over onbehoorlijk bestuur inzake de financiering en continuïteit van zogenaamde klaverbladen voor preventieve gezinsondersteuning – 2638 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Axel Ronse

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag gaat over onbehoorlijk bestuur inzake de financiering en continuïteit van zogenaamde klaverbladen voor preventieve gezinsondersteuning. Ik druk daarop, omdat elk woord belangrijk is. Ik zou het graag met u hebben over het specifieke dossier rond de klaverbladen voor gezinsondersteuning. Ik wil ook even ingaan op een meer algemene benadering ten aanzien van klaverbladen op zich.

In de sociale economie zijn verschillende organisaties actief die gefinancierd worden vanuit een zogenaamd klaverblad. In dit historisch gegroeid model

dragen verschillende administraties en beleidsniveaus samen bij tot de financiering van de loonkost. Zo wil men de kokers tussen beleidsdomeinen overschrijden om verantwoordelijkheden van ministers eigenlijk collectief te benaderen. Het spreekt voor zich dat in zo'n model verschillende administraties en beleidsniveaus – lokale en provinciale besturen – bijdragen aan de financiering van de loonkost. Uiteraard staat of valt dit model met het feit dat alle partners op een gedegen manier hun verantwoordelijkheid nemen en blijven nemen.

Via elf organisatie die werken rond preventieve gezinsondersteuning, bereiken mij een aantal alarmkreten. Op 7 maart 2014 ontvingen zij een schrijven van Kind en Gezin dat hun financieringsmiddelen per 1 januari 2015 structureel verankerd zouden zijn. Uiteraard juichen we dit toe, want dit geeft hen garanties om de continuïteit van hun werking te garanderen. Het klaverblad wordt als het ware met wortels in de grond vastgezet en kan verder groeien. Ik ga ervan uit dat het ook is gebeurd op basis van een gedegen analyse van de projectwerking die voorafging aan die structurele erkenning. Vorige week, op 12 juni 2015, krijgen de elf organisaties dan weer een nieuwe brief, waarin staat dat, hoewel hun subsidiëring verankerd is, er tot op heden geen besluit getekend is dat de effectieve subsidiëring van het aanbod regelt. De timing van die brief is nogal typerend voor het onbehoorlijk karakter van de manier waarop hiermee is omgesprongen.

Het jaar 2015 is intussen halfweg. Lonen worden al een halfjaar uitbetaald, de werking loopt. De tijd tikt voor deze organisaties. Bovendien stelt deze mededeling de initiatieven voor de keuze om minstens een deel van hun personeel in opzeg te zetten. Ik kan u meedelen dat op basis van die brief, mensen in opzeg zijn geplaatst. Dan wordt het een beetje schrijnend. In de brief laat men weten dat het engagement vanuit Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG) en Armoedebestrijding met een derde wordt teruggeschroefd, ondanks de modaliteiten die er waren met betrekking tot de toekenning van de subsidies. Deze berichtgeving komt laat. De organisaties moeten tegen 26 juni een nieuw aanvraagformulier indienen, waarin men aangeeft wat men dan wel kan doen in de toekomst, en misschien zou er dan toch nog wel een en ander kunnen. Het is duidelijk dat men deze organisaties het mes op de keel zet.

Dat brengt me bij implicaties op de iets langere termijn. Mogelijk komt de erkenning als lokaal diensteneconomieproject in het gedrang. Het decreet voorziet namelijk in een financiering over minstens vijf jaar, gebaseerd op een klaverblad, waarbij men er blijkbaar niet in slaagt om zijn woord gestand te zijn, namelijk een structurele erkenning en financiering.

Op die manier komt de loontoelage voor de doelgroepmedewerkers op de helling te staan, maar ook hun tewerkstelling. Het gaat over projecten waarin mensen in armoede, coördinerend minister van Armoedebestrijding, werken met en voor kinderen in armoede. Dat heeft bovendien consequenties voor de erkenning en financiering van andere organisaties die werken volgens het principe van klaverbladfinanciering. Het valt immer te vrezen dat deze gehanteerd praktijk geen alleen staand geval is. Op deze manier komt heel het model van klaverbladfinanciering op de helling te staan, en dus ook de tewerkstelling die op deze manier wordt georganiseerd.

Minister, hoe verantwoordt u het ontbreken van een besluit rond de effectieve subsidiëring? Hoe verankerd zijn hun financieringsmiddelen als er geen besluit is? Hoe structureel is de erkenning als de Vlaamse Regering er niet in slaagt om haar engagementen die eerder op papier waren gezet, ook hard te maken? Hoe verantwoordt u het eenzijdige opzeggen van een derde van de werkmiddelen van deze organisaties? Wat met de overeengekomen en gecommuniceerde modaliteiten? Hoe verklaart u deze manier van werken en communiceren? Hoe kon

deze strikte deadline worden vermeden? Houdt u vast aan de deadline die deze week verloopt? Wat blijft er dan nog overeind van uw bewering dat op Sociale Economie niet wordt bespaard? Het is gemakkelijk om te zeggen dat u als minister van Sociale Economie niet bespaart, maar diezelfde persoon met hetzelfde kabinet bespaart wel in Armoedebestrijding. Is het niet uw verantwoordelijkheid om naar het geheel van de middelen en de netto-tewerkstelling te kijken? Is de Vlaamse Regering niet een collegiaal orgaan? Gaat u in actie schieten en uw collega-ministers van Welzijn en Werk aanzetten om snel actie te ondernemen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, ik ben toch enigszins verbaasd dat deze vraag in de commissie Sociale Economie wordt gesteld. Mijnheer Van Malderen, u kunt ermee lachen, maar ik ben altijd in actie. U zegt dat het tijd wordt dat ik in actie schiet.

U kent de klaverbladfinanciering misschien nog beter dan ikzelf. Het impliceert dat er voor elk klaverblad een coördinerend en bevoegd minister is. U hebt zelf verwezen naar brieven die verstuurd zijn vanuit Kind en Gezin. Bij mijn weten valt Kind en Gezin niet onder mijn bevoegdheid, maar onder die van collega Vandeurzen.

Ik ben hier in de commissie Sociale Economie, voor alle duidelijkheid, en ik antwoord dus vanuit mijn bevoegdheid Sociale Economie. U vraagt mij hoe ik het hard kan maken dat er niet wordt bespaard op de middelen voor Sociale Economie. Ik zal u de harde cijfers geven, maar ze zullen u niet bevallen, denk ik. In 2014 ging er naar die welbewuste klaverbladfinanciering – preventieve gezinsondersteuning – vanuit Sociale Economie 199.207 euro, in 2015, door mijn begrotingscontrole, 540.007 euro. Wat mijn beleidsdomein Sociale Economie betreft – ook mijn andere beleidsdomeinen trouwens, maar die worden niet besproken –, heb ik geen euro bespaard. *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

Mijnheer Van Malderen, ik heb geen euro bespaard. De coördinerende minister voor deze klaverbladfinanciering is minister Vandeurzen. *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

Dat moet u in de commissie Armoedebestrijding doen, mijnheer Van Malderen. Ik denk dat het een goede aanbeveling is om uw vraag aan de coördinerende minister voor dit klaverblad te richten, zijnde Jo Vandeurzen. U hebt zelf verwezen naar een brief van Kind en Gezin, waar u dan nog zo intellectueel oneerlijk bent om er heel selectief en foutief uit te citeren.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Ik stel vast dat u niet wenst te antwoorden op de vragen, minister. Meteen gaat uw toon omhoog en slingert u verwijten in het rond zoals 'intellectueel oneerlijk'. Dat is uw stijl aan het worden, minister. *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

U hoeft dit niet persoonlijk te nemen, ik probeer te reageren op de inhoud. U mag gerust uw valiezen pakken, dat is niet de eerste keer. *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

Blijkbaar is het een gevoelige snaar en is het moeilijk om daarop op een manier die een minister waardig is, te antwoorden. Ik zou u willen vragen om op de inhoud in te gaan. Ja?

U bent verantwoordelijk voor de sociale economie en de tewerkstelling van deze doelgroepen. U zegt dat ik mijn vraag moet stellen aan de bevoegde minister, maar dat bent u. Inzake de nettofinanciering krijgen de organisaties een brief.

Een derde van hun subsidies zou worden teruggeschroefd. (*Opmerkingen van minister Liesbeth Homans*)

Maak u geen zorgen. We gaan elke bevoegde minister ondervragen.

Ik hoop, minister, dat u zich dan eens goed beraadt in uw kabinet. Als u commissiesecretarissen benadert om vragen te versluizen naar een andere commissie – ik heb het niet over deze commissie –, namelijk naar de commissie Onderwijs, hoe zit het dan met de intellectuele eerlijkheid in uw huishouden? (*Opmerkingen van minister Liesbeth Homans*)

We hebben vragen ingediend over armoede, minister. Ik ben benieuwd hoe ze beoordeeld worden. Ik zal dit niet herhalen, maar dit kan gerust in het verslag.

We zullen ook vragen indienen bij Welzijn, maak u geen zorgen. We zullen elke minister bevragen, maar u, minister, hebt in dezen een dubbel petje op. Terecht. Neem uw verantwoordelijkheid op. U bent minister voor Sociale Economie, u bent bevoegd voor de lokale diensteneconomie. U bent bevoegd voor de tewerkstelling van die doelgroep. Ik zou willen dat u bekommernis betoont om de mensen die vandaag in opzeg gezet worden in elf projecten, omdat in Armoede en Welzijn een derde van de middelen worden geschrapt midden 2015. Dat is de brief van Kind en Gezin. Ofwel zegt u mij nu dat Kind en Gezin liegt, ofwel is er iets anders aan de hand. Als minister van Sociale Economie moet u ervoor zorgen dat dergelijke besparing en vooral de terugschroefing van de tewerkstelling niet kan. Dat is mijn vraag aan u.

Neem uzelf en uw collega's onder de arm en ga aan de slag. Als men er niet in slaagt om een structurele verankering en financiering te geven, krijgen we op termijn het gevaar dat de erkenning in de sociale economie wegvalt. Is dat uw wens als minister van Sociale Economie? Ik mag hopen van niet. Ik mag echt hopen van niet. Ik mag toch hopen, samen met iedereen, dat u gaat voor iedere job in deze sector? Als dat niet zo is, kunt u gewoon achterover leunen, de Pilatushouding aannemen en zeggen: ik heb mijn ding gedaan en de rest trek ik mij niet aan, en ik weet het niet, ik wil het niet weten, ik hoef het niet te weten. Dat kunnen we toch niet aannemen? Dat is toch niet de positie van de minister bevoegd voor de sociale economie en de armoedebestrijding?

Ik heb vragen gesteld over de klaverbladen en hoe u daartegenaan kijkt. U antwoordt: ieder klaverblad heeft zijn verantwoordelijke minister en ik trek er mij niets meer van aan. Sorry, daar trekt u uw paraplu open, dat past echt niet als minister.

Ik ga ervan uit dat uw medewerkers mee aan de tafel zitten bij het opmaken van de klaverbladfinanciering. Hoe verklaart u dat het tot midden 2015 duurt eer daarover wordt gecommuniceerd? Ik zal de vraag anders stellen: wat hebt u gedaan om dit te versnellen?

De voorzitter: Mijnheer Van Malderen, ik ga niet in op de inhoud van uw vraag. Ik voel me wel aangesproken door de insinuatie dat het kabinet de commissiesecretaris benadert. Ik kan u bevestigen dat alles wat de commissiesecretaris doorstuurt naar de leden, onder mijn verantwoordelijkheid valt. Noch ikzelf, noch de commissiesecretaris zijn politiek bezig.

De heer Bart Van Malderen (sp-a): Ik heb uitdrukkelijk gezegd, voorzitter, dat het niet om deze commissie gaat. De minister heeft gezegd dat we de vragen elders moesten gaan stellen. Ik heb geantwoord dat we dat ook doen, alleen stel ik vast dat het kabinet demarches maakt om vooral de hete aardappel door te schuiven.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Van Malderen, als u zulke beschuldigingen uit, wil ik dat u ze hard maakt. Ik pik dit niet. Ik heb niemand benaderd.

Laten we nog even ingaan op de inhoud. Het is u misschien ontgaan, maar we zitten hier in de commissie Sociale Economie. Ik heb u gezegd dat het budget voor deze klaverbladfinanciering, dus preventieve gezinsondersteuning, van 199.207 euro in 2014 gestegen is naar 540.007 euro in 2015. U zegt dat ik de eindverantwoordelijkheid draag voor elke klaverbladfinanciering. De heer Beenders had hier een vraag over de fietspunten. Hij zei heel duidelijk dat de eindverantwoordelijkheid bij minister Weyts ligt. U kunt me verantwoordelijk stellen voor elke klaverbladfinanciering, maar zo werkt dat niet, zo heeft dat in het verleden nooit gewerkt.

Ik heb het budget voor sociale economie bijna verdrievoudigd. Mijnheer Van Malderen, u vindt het blijkbaar niet bizar dat vanuit Kind en Gezin die brief is verstuurd. Kind en Gezin valt niet onder mijn bevoegdheid. Ik wil hier dan ook iets voorlezen. Op bladzijde twee van die bewuste brief staat dit: "Vandaag kunnen we u laten weten dat het engagement vanuit Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en vanuit Armoedebestrijding gevrijwaard is gebleven." Sociale Economie staat er niet tussen omdat dit voor een klaverblad nooit het geval is. Mijnheer Van Malderen, ik moet u niet aanbevelen om naar bepaalde commissies te gaan en u mag die vraag hier stellen aan de minister bevoegd voor de sociale economie – ik heb heel duidelijk geantwoord –, en u mag me als minister verantwoordelijk voor de armoedebestrijding dezelfde vraag komen stellen en u mag ze ook aan de minister van Welzijn stellen, maar ik denk ook dat het interessant zou zijn voor de collega's die de voorgeschiedenis van het dossier niet kennen, om de vraag eens aan de minister van Onderwijs te stellen.

De heer Bart Van Malderen (sp-a): Ik ben eigenlijk blij met die laatste opmerking. Het klopt dat op een bepaald ogenblik vanuit Onderwijs is gezegd...

Minister Liesbeth Homans: In de vorige legislatuur.

De heer Bart Van Malderen (sp-a): Inderdaad. Toen is gezegd dat Onderwijs dat niet meer kon doen. Die beslissing hebt u mee goedgekeurd, toen u de begroting hebt goedgekeurd. In een collegiaal werkende regering, met ministers die begaan zijn met het lot van de doelgroep, heeft de minister verantwoordelijk voor de armoedebestrijding gezegd dat zij dat zou bijleggen. Ik stel het volgende vast. U trekt het bedrag met 340.000 euro op. Maar uw collega's trekken er hun handen van af. De collegialiteit en de bekommernis ten aanzien van de doelgroep die er onder de vorige regering was, is in de huidige Vlaamse Regering zeer wankel en ongelijk verdeeld. Maakt u zich vooral geen zorgen: we zullen proberen om u die vragen ook als minister verantwoordelijk voor de armoedebestrijding voor te leggen, zoals we daarover ook minister Vandeurzen zullen ondervragen. *(Opmerkingen van minister Liesbeth Homans)*

Ik wil gerust minister Crevits daarover ondervragen. De vraag is ook gesteld in het debat dat daarover is gevoerd. Maar in de vorige legislatuur heeft de minister verantwoordelijk voor de armoedebestrijding het gat dichtgereden. Ik begrijp dat iedereen wel eens in een betoog een lapsus maakt, minister. Maar het klopte niet. Onderwijs had zich op dat moment al uit het klaverblad teruggetrokken. Het aantal blaadjes zakte van vier naar drie. Ik stel wel vast dat vandaag van die drie blaadjes er twee worden geamputeerd. Ik houd u verantwoordelijk voor de tewerkstelling van deze doelgroep. U kunt me dat niet kwalijk nemen. Ik verwacht van u dan ook een proactief optreden, zowel op het gebied van armoedebestrijding als van de tewerkstelling van die doelgroep. En dat gaat verder dan uw geld ter beschikking te stellen en voorts niet te kijken naar wat andere ministers doen. Het is evengoed uw taak om andere ministers daarvoor te activeren. En we zullen zelf hen daarover ook ondervragen.

Ik heb nog een vraag. Deze erkenning geldt voor één jaar. Mijn vraag is ook ingegeven door de bekommernis dat men na de overgangperiode een vast

stramien moet bewerkstelligen. Wilt u die middelen – 540.000 euro – structureel, recurrent inzetten?

Minister Liesbeth Homans: Excuseert u me, mijnheer Van Malderen, maar minister Vandeurzen coördineert. Zo-even heb ik gezegd dat het budget voor de projecten inzake preventieve gezinsondersteuning bijna zijn verdrievoudigd. Als nu blijkt dat andere ministers hun engagement niet zouden willen nakomen – ik beweert dus niet dat ze dat zullen zeggen wanneer u hun de vraag stelt –, dan zal ik ervoor zorgen dat die doelgroepmedewerkers op een andere manier zinvol worden tewerkgesteld. De aanpak is dus structureel.

De heer Bart Van Malderen (sp·a): On verra bien!

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.